

Redactioneel

Het aantreden van het nieuwe kabinet zal niet zonder gevolgen zijn voor de wijze waarop de overheid omgaat met verslaving als maatschappelijk probleem. De ‘ruk naar rechts’ zal zijn weerslag vinden in de budgetten voor preventie en hulpverlening. Of dat een goede zaak is, zal helaas meer een zaak zijn van intuïtieve (impliciete?) voorkeur dan van rationele (expliciete?) overweging. Want beleid evalueren kan alleen achteraf en dat doen we niet of pas na jaren. Met de term ‘evidence-based’ - waarom eigenlijk niet ‘wetenschappelijk overtuigend’ of ‘bewezen effectief’? - zijn we wel vertrouwd in de hulpverlening en ook al enigszins bij preventie. Maar bij het maken van beleid? Toch hebben Vander Laenen van de Universiteit van Gent en collega’s in de literatuur een reeks beleidsevaluatiestudies gevonden die kunnen helpen bij het ontwerpen van nieuw beleid in Vlaanderen. Zij komen toch vooral uit bij ‘best practices’ (waarom eigenlijk niet ‘voorbeeldpraktijken’?) Eveneens uit België een evaluatie van de wijze waarop een nationaal alarmeringssysteem om potentieel gevaarlijke drugs op te sporen de publieke media bereikt. Dat kan bepaald beter, concluderen Gelders van de School voor Massacommunicatieresearch te Leuven en zijn collega’s. Nieuwe verslavende middelen creëren nieuwe problemen. In Nederland zijn dat de laatste tijd vooral ghb en problematisch gebruik van internet (gamen). Schoenmakers van het IVO te Rotterdam en zijn collega peilen de bezorgde verwachtingen in het veld.

Nog vlak voor haar overlijden wist onderzoekster Erika van Vliet, samen met collega’s, verslag te doen van de evaluatie bij het methadonprogramma van Centrum Maliebaan te Utrecht. Het is goed dat zij kon aantonen dat de reorganisatie, enkele jaren geleden, heeft geleid tot uitdrukkelijk meer tevreden patiënten. Tezamen met onze vaste rubrieken kunnen we u daarmee een breed palet aan onderwerpen presenteren.

Gerard M. Schippers